

فرمانروائی مسلمانان

چنانکه از شماره‌های گذشته استفاده شد طلوع اسلام در شبه قاره هند با غروب قرن اول هجری توأم بود ولی فرمانروائی مسلمانان در داخل شبه قاره از سال ۹۳۲ هجری شروع شده و تا چند قرن قدرت امپراطوران مغولی مسلمان ادامه داشت، و مردم هند در سایه حکومت قوانین اسلامی از زندگانی مستقل و آرامی برخوردار بودند، تاپای استعمار اروپائی باین کشور پهناور باز شد، و نفوذ شرکت تجارתי هندو انگلیس هرج و مرج و بدبختی شکفت انگیزی برای مردم هند سوقات آورد بالاخره رسماً هندوستان بصورت یکی از مستعمرات زرخیز و بازار پهناور وسیعی برای کالاهای انگلیسی درآمد.

تنها قدرتی که از روز اول مزاحم انگلیسها بود مسلمانان بودند و تا سرحد امکان علیه آنها شورش میکردند و اما هندوها هیچ برای خودارزش دفاع و مقاومت قائل نبودند.

اختلاف اساسی وریشه دار هندوها و مسلمانان و سینگها از یک طرف، و طرفداری و حمایت بیگانگان و دامن زدن آتش اختلاف از طرف دیگر، شکاف و فاصله مردم هند را عمیق تر کرده و فکر تشکیل کشوری بنام پاکستان را در مغز رجال و زعمای مسلمین ایجاد کرده و پرورش میداد.

کنگره هند (کانگریس) حزب متحدی از هندو و مسلمان تشکیل شد، هر دو دسته با همکاری و پشتیبانی یکدیگر با استعمار انگلستان مبارزه کرده و مطالبه استقلال داخلی را مینمودند؛ ولی کار این همکاری و پشتیبانی بسامان نرسیده؛ سران

مسلمانان از مقاصد زیر پرده و نیات سوء هندوها مطلع شده و حالت دفاعی در مقابل دشمنان داخلی بخود گرفتند .

هندوها میخواستند از اکثریت خود سوء استفاده نموده مسلمانان را از حقوق خویش محروم سازند هندوها صریحاً میگفتند : مسلمانان بیگانه هستند و قرنهای بی جهت بر ما حکومت کردند و چند مرتبه بجان هم افتاده و خون یکدیگر را ریختند .

قائد اعظم «محمد علی جناح» تا آنوقت عضو کانگریس بود با مشورت «علامه اقبال» شاعر معروف ، و نامی پاکستان و زعماء دیگر مسلمانان ، این سمت را ترک گفته و ریاست حزب «مسلم لیگ» را بعهده گرفت .

مبارزه منفی «مهماتا گاندی» مرد شماره یک هندوها علیه انگلیسیها و بالا گرفتن کار اختلاف هندو و مسلمان مشکل تازه ای برای دولت بریتانیا پیش آورد و انگلیسیها با تأسیس و تشکیل جلسات متوالی در لندن هم به حل آن موفق نشدند ، تا آنکه در سال ۱۹۳۷ میلادی قانون استقلال داخلی هند مورد قبول واقع شد ، ولی با اکثریت هندوها محکومیت مسلمانان و محرومیت آنان از تمام حقوق قطعی بنظر میرسید لذا فکر تأسیس و تشکیل پاکستان بقوت خود رسیده صراحتاً اعلام شد .

در جنگ دوم جهانی دولت انگلیس بهندبها وعده داد که اگر در میدانهای جنگ حمایت و پشتیبانی بریتانیا را بعهده گیرند پس از پایان جنگ از استقلال برخوردار شده از زیر بار نفوذ و استعمار خلاص خواهند شد انگلستان از جنگ دوم جهانی فاتح بیرون آمد ، استقلال هند امری است حتمی و تخلف ناپذیر و تقسیم هند و تشکیل پاکستان مطلبی است ضروری و اجتناب ناپذیر . بحث و جدال اوج گرفت و تطمیع و تشدید یافت ، بالاخره در سال ۱۳۶۷ هجری کنگره هند با صدوسی و پنج رأی موافق و بیست و نه رأی مخالف با تقسیم هند و تشکیل پاکستان موافقت کرد باین ترتیب که هر شهر و منطقه که اکثریت ساکنین آن هندو باشد در اختیار هندوها و هر جا که اکثریت مردم آن مسلمان باشد جزء مناطق کشور جدید پاکستان قرار گیرد و روی همین جهت است که پاکستان بر کشمیر ادعا داشته و دارد مسئله کشمیر خود از

مشکلاتی است که تاکنون لاینحل مانده است و امید است در آینده نزدیکی بنفع مسلمانان پایان یابد.

شهرهای مهم پاکستان

هنوز حاکم انگلیسی از هند بیرون نرفته بود که هندوها دست بکشتار مسلمانان دراز کرده خصوصاً در شهر دهلی متجاوز از صد هزار نفر مسلمان کشته شد، در شهرستان دیگر بکهک آرتش فرقه «سیک» بجان مسلمانان افتادند و هات کوچک مسلمان - نشین را با خاک یکسان کردند، مساجد را خراب و ویران و خاطرات وحشتناکی در تاریخ هند بوجود آوردند، عده زیادی مجبور بترك خانه و ملك و ثروت خود گشتند ولی باتمام این پیش آمد های ناگوار حکومتی بوجود آمد که خود را حافظ و مجری قوانین اسلامی دانسته و با کمال شهامت در سر لوحه افتخارات خود بدین اسلام میبald. لابد شنیده اید که در همان روز های تأسیس این کشور جدید، دولت پاکستان تصمیم گرفت که حکم زکوة اسلامی را اجرا کرده و این افتخار را در میان دولت های اسلامی به مفاخر خود بیافزاید ولی متأسفانه از مراحل گفتن تجاوز نکرد.

کشور پاکستان از دو قسمت که هم از نظر وضع طبیعی و جغرافیائی و هم از نظر نژاد و زبان تفاوت کلی دارند تشکیل شده و تنها رمز وحدت آنها دین مقدس اسلام میباشد.

این دو قسمت از راه خشکی بیکدیگر مرتبط نبوده بلکه مردم این دو منطقه در فاصله دوری (۲۵۰۰ کیلو متر) جدا از یکدیگر زندگی میکنند و فقط راه ارتباط آنها اقیانوس هند و کشتی های اقیانوس پیما حامل مأمورین عالی رتبه این کشور بزرگ میباشد، ولی از همه مهمتر از وجود رابط محکم معنوی یعنی دین اسلام و اشتراک در عقیده بر خوردار میباشد، در سال ۱۹۵۱ میلادی بنا بگفته مسیو «لوتی ماسینیون» مؤلف کتاب جهان اسلام، پاکستان به پنج استان مهم زیر که هر یک مرکز مستقلی برای خود داشتند تقسیم گردید:

۱- بلوچستان که در قسمت باختر این کشور و هم مرز با ایران است و دارای ۱۳۴٫۰۰۰ میل مربع مساحت و ۰۰۰ ر ۱۵۴ ر ۱ نفر سکنه میباشد، از این عده ۱۳۷٫۰۰۰ ر ۱۳۰۰۰ مسلمان و ۱۳٫۰۰۰ هندو و براهوئی ها حکومت و قدرت محلی را در دست دارند و عده معدودی کرده هم در آنجا زندگی میکنند.

۲- بنگال شرقی دارای ۵۴٫۰۰۰ میل مربع مساحت و ۰۰۰ ر ۴۲٫۰۰۰ نفر سکنه میباشد از این جمعیت ۳۲٫۲۰۰ ر ۳۰۰۰ مسلمان و ۹۲٫۰۰۰ هندو و ۰۰۰ ر ۲۵۰۰ بودائی میباشد مرکز آن «داکا» دارای ۰۰۰ ر ۴۰۰ نفر سکنه و بندر مهم آن «چپاتکنگ» دارای ۱۲۶٫۰۰۰ نفر جمعیت و (راجشاهی) از شهرهای مهم آن بشمار میرود.

۳- استان مرزی شمال غربی ۶۴٫۰۰۰ میل مربع مساحت و ۵۷٫۰۰۰ ر ۵۰۰ نفر جمعیت و ۳٫۲۰۰ ر ۳۰۰ نفر در مرکز آن سکونت دارند و جمعیت مسلمان آن ۹۸ درصد و بقیه سیک و هندو میباشد.

۴- پنجاب غربی ۸۶٫۰۰۰ میل مربع مساحت و ۶۰٫۰۰۰ ر ۲٫۰۰۰ نفر سکنه دارد و تمام آنها جز ۱۰۰ هزار نفر مسیحی و سیک و هندو، مسلمان هستند.
مرکز آن «لاهور» دارای ۸۵۰٫۰۰۰ نفر جمعیت میباشد
لاهور در کنار رود «راوی» واقع؛ و از مهمترین شهرهای پاکستان و از قدیمترین آنها بشمار میرود.

از آثار باستانی دیدنیها در این شهر زیاد و بناهای مهم مذهبی و یادگارهای دوران عظمت اسلام در شبه قاره، چشم هر سیاحی را خیره میکند، این شهر مرکز پاکستان غربی و محل دادگاه عالی آن و مجلس پاکستان غربی و دانشگاه میباشد شهری است زیبا و خرم و باغهای داخل و خارج شهر بفاو زیبایی آن کمک شایانی کرده است.

۵- اسکان سند دارای ۶۰۰ ر ۴۷ میل مربع مساحت و ۰۰۰ ر ۹۰۰ سکنه و

تمام آنها با استثنای ۵۰۰ ر ۶۶۴ نفر هندو، ۲۱۷۴ مسیحی، مسلمان میباشند مرکز آن حیدرآباد دارای ۲۳۰.۰۰۰ نفر سکنه میباشد، این استان و مرکز آن از مناطق قدیمی مسلمان نشین و چنانکه قبلا اشاره شد اولین نقطه ایست در شبه قاره هند که بنور اسلام روشن گشته است و ۸۰۰.۰۰۰ هندو و سیک از آنجا هجرت کرده اند.

در استان سند ۱۲۵۰۰۰ مهاجر عرب و ۱۰۵۰۰۰۰ از سامره (از شهرهای عراق عرب) زندگی میکنند و بنا بر گفته لوئی ماسینیون نود درصد مردم آنجا بیسواد و زبان معمولی آنان زبان محلی سندی میباشد.

تا امسال بندر مهم کراچی که از بنادر مهم جهان و شاید پس از بمبئی از مهمترین بنادر آسیائی بشمار میرود، مرکز و پایتخت پاکستان بوده، ولی از چندی پیش حکومت کنونی تصمیم با انتقال پایتخت از کراچی به روالپنڈی و ساختن شهر مدرن و جدید مهمی گرفته است.

بهشت در سایه چیست ؟

علی علیه السلام میفرماید :

الجنة تحت ظلال السيوف فتكون الطعنة والضربة على
الشهيد اهلون من شرب الماء البارد في اليوم الصائف !

: « بهشت در سایه شمشیرهاست ! و ضرباتی که بر

شهید وارد میشود از نوشیدن آب سرد، در روزهای گرم

تابستان آسان تر و گوارا تر است !

« نقل از کتاب صحیفة الرضا »